Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

https://tamilmanam.in/

Article Type: Research Article

Dance and Music Traditions in Silappathikaram: Madhavi's Arangetram and the Techniques of Pathinoraadal – A Comprehensive Study

S. Vennila[1*], Dr. N. Malathi[2],

[1]*Research Scholar, Department of Folklore, Tamil University, Thanjavur - 10,*
[2]*Research Guide, Assistant Professor, Department of Folklore, Tamil University, Thanjavur -10*
[*]Correspondence: solanvennila@gmail.com, Tel: +919150056227

Received: 28-01-2026; **Revised**: 29-01-2026; **Accepted**: 30-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: The artistic traditions of Tamil Nadu possess a history spanning thousands of years. In particular, the Silappathikaram, composed by Ilango Adigal in the 2nd century AD, serves as an encyclopedia of the music, dance, and dramatic arts of the Tamils. This research paper, centered on the 'Arangetru Kaadhai' (The Chapter of Ascending the Stage) within Silappathikaram, explores in detail the nuances of both the classical and folk arts of that era. It explains the debut performance (Arangetram) held by the dancer Madhavi at the age of twelve, the seven years of rigorous training she underwent for it, the precise architectural measurements of the performance stage, and the significance of the sacred rod known as the 'Talaikkol'. Furthermore, this article analyzes the mythological backgrounds and philosophical concepts of the eleven types of dances performed by Madhavi, collectively known as 'Pathinoraadal,' and details how they are classified into standing dances (Nindraadal) and ground/falling dances (Veezhndhaadal). This study also provides a comprehensive perspective on the evolutionary development of folk arts, the musical traditions found in the Sangam literature Paripaadal, and the challenges these arts face in today's globalized environment.

Keywords: Silappathikaram, Madhavi, Arangetru Kaadhai, Pathinoraadal, Talaikkol, Folk Arts, Classical Arts, Performance Stage (Aranga Medai), Tamil Musical Tradition, Ilango Adigal.y.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சிலப்பதிகாரத்தில் ஆடல் மற்றும் இசை மரபுகள்: மாதவியின் அரங்கேற்றமும் பதினோராடல் நுட்பங்களும் - ஒரு விரிவான ஆய்வு

[1]சோ. வெண்ணிலா,

பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சேர்க்கை எண்: 2771, நாட்டுப்புறவியல் துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 10,

[2]முனைவர். நா. மாலதி,

ஆய்வு நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், நாட்டுப்புறவியல் துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் -10.

1. ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழகத்தின் கலை மரபுகள் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டவை. குறிப்பாக, கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பட்ட சிலப்பதிகாரம், தமிழர்களின் இசை, ஆடல் மற்றும் நாடகக் கலைகளின் கலைக்களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது. இந்த ஆய்வறிக்கை, சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 'அரங்கேற்று காதை'யை மையமாகக் கொண்டு, அக்காலத்திய செவ்வியல் மற்றும் நாட்டுப்புறக் கலைகளின் நுணுக்கங்களை விரிவாக ஆராய்கிறது. மாதவி என்னும் ஆடல் கணிகை தனது பன்னிரண்டாம் வயதில் நிகழ்த்திய அரங்கேற்றம், அதற்கு அவள் மேற்கொண்ட ஏழு ஆண்டுகாலப் பயிற்சி, ஆடல் அரங்கின் துல்லியமான கட்டிடக்கலை அளவீடுகள் மற்றும் 'தலைக்கோல்' எனப்படும் புனிதக் கோலின் சிறப்பு ஆகியவற்றை இது விளக்குகிறது. மேலும், மாதவி நிகழ்த்திய 'பதினோராடல்' எனப்படும் பதினொரு வகை ஆடல்களின் புராணப் பின்னணி, தத்துவக் கருத்துக்கள் மற்றும் அவை எவ்வாறு நின்றாடும் கூத்து, வீழ்ந்தாடும் கூத்து என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும் இக்கட்டுரை அலசுகிறது. நாட்டுப்புறக் கலைகளின் பரிணாம வளர்ச்சி, சங்க இலக்கியமான பரிபாடலில் காணப்படும் இசை மரபுகள் மற்றும் இன்றைய உலகமயமாக்கல் சூழலில் இக்கலைகள் சந்திக்கும் சவால்கள் குறித்தும் இந்த ஆய்வு விரிவான பார்வையை வழங்குகிறது.

2. முக்கியச் சொற்கள்

சிலப்பதிகாரம், மாதவி, அரங்கேற்று காதை, பதினோராடல், தலைக்கோல், நாட்டுப்புறக் கலைகள், செவ்வியல் கலைகள், ஆடல் அரங்கம், தமிழரின் இசை மரபு, இளங்கோவடிகள்.

3. முன்னுரை

தமிழகம் என்பது பண்டுதொட்டே கலைகளின் விளைநிலமாக விளங்கி வருகிறது. மனிதனின் அக உணர்வுகளும், புறச் சூழலோடு அவனுக்கு இருக்கும் உறவும் கலைகளின் வழியாகவே காலந்தோறும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மனித உணர்ச்சிகளின் வடிகாலாகவும், சமூகத்தின்

கூட்டு நனவிலி மனதின் பிரதிபலிப்பாகவும் கலைகள் திகழ்கின்றன. இயற்கையோடு இயைந்து, உணர்ச்சிகளின் உறைவிடமாய் மக்களைக் களிப்படையச் செய்யும் கலைகளை நாட்டுப்புறக் கலைகள் எனலாம். ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் முதன்மையானதாகக் கருதப்படும் சிலப்பதிகாரம், தமிழர்களின் இசை, ஆடல் மற்றும் நாடகக் கலைகளின் மேன்மையை உலகிற்குப் பறைசாற்றும் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகும்.

இளங்கோவடிகள் தனது காப்பியத்தில் அக்காலத்திய செவ்வியல் கலைகளையும் (Classical Arts) நாட்டுப்புறக் கலைகளையும் (Folk Arts) மிக நுணுக்கமாக இணைத்துப் பதிவு செய்துள்ளார். குறிப்பாக, புகார் நகரத்தின் கலைச் சிறப்பினை விளக்கும் 'அரங்கேற்று காதை' தமிழர்களின் கலை அறிவிற்குச் சான்றாக அமைகிறது. கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்று வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும், காலந்தோறும் புதிய கலைகள் தோன்றுவதையும், அவை சமூக மாற்றத்திற்கு ஏற்பத் தங்களை உருமாற்றிக் கொள்வதையும் சிலப்பதிகாரம் காட்டுகிறது. நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கும் இக்கலைகள், ஒரு சமூகத்தின் கலாச்சார அடையாளத்தை வேறூன்றிப் பிரதிபலிக்கின்றன.

4. கலைகளின் வளர்ச்சி நிலைகளும் வகைப்பாடும்

கலைகளின் தோற்றம் என்பது மனித நாகரிகத்தின் தொடக்கத்தோடு நேரடித் தொடர்புடையது. ஆதிகால மனிதன் தனது உயிர்வாழ்விற்காக மேற்கொண்ட வேட்டைத் தொழிலில் கூட கலை உணர்வு பொதிந்திருந்தது. வேட்டைக்குச் செல்லும் முன்பாக விலங்குகளைப் போல் வேடமிட்டு ஆடிய 'பாவனை நடனங்கள்' பிற்கால நாட்டுப்புறக் கலைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. இத்தகைய நடனங்கள் வேட்டையில் வெற்றியைக் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்தன. குகை ஓவியங்களில் காணப்படும் வேட்டை காட்சிகள் இத்தகைய நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடே ஆகும்.

4.1 கலைகளின் மூன்று நிலைகள்

கலைகளின் வளர்ச்சி நிலைகளை ஆய்வாளர்கள் பொதுவாக மூன்று நிலைகளாக வகைப்படுத்துகின்றனர். அவை பழங்குடி மக்களிடமிருந்து தொடங்கி, நாகரிகம் அடைந்த செம்மை நிலை வரை நீடிக்கின்றன.

வரிசை எண்	கலை நிலை	சமூகத் தளம் மற்றும் பண்புகள்
1	தொன்மைக் கலை (Primitive Art)	பழங்குடி மக்களிடம் காணப்படும் இயற்கையோடு இயைந்த, சடங்கு சார்ந்த கலைகள்.
2	நாட்டுப்புறக் கலை	கிராமப்புற மக்களிடையே பரவலாகக் காணப்படும்

வரிசை எண்	கலை நிலை	சமூகத் தளம் மற்றும் பண்புகள்
	(Folk Art)	கூட்டுணர்வு சார்ந்த கலைகள்.
3	செம்மைக் கலை (Classical Art)	இலக்கண விதிகளுக்கு உட்பட்டு, நீண்டகாலப் பயிற்சிக்குப் பின் மேடைகளில் நிகழ்த்தப்படும் கலைகள்.

4.2 நாட்டுப்புறக் கலைகளின் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புறக் கலைகளை ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் அவற்றை அவற்றின் நோக்கம் மற்றும் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரித்துள்ளனர். அறிஞர் பானர்ஜி என்பவர் சமூகச் சார்புக் கலைகள், சமயச் சார்புக் கலைகள் மற்றும் போர் இயல்புக் கலைகள் என மூன்றாகப் பகுத்துள்ளார். முனைவர் சு. சக்திவேல் அவர்கள் கலைகளை 'நிகழ்த்துக் கலைகள்' மற்றும் 'நிகழ்த்தாக் கலைகள்' (பொருட்கலைகள்) என இரண்டாக வகைப்படுத்துகிறார்.

நிகழ்த்துக் கலைகளிலேயே 'கதை தழுவியவை' மற்றும் 'கதை தழுவாதவை' என்ற உட்பிரிவுகள் உள்ளன. தெருக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு போன்றவை கதை தழுவிய கலைகளாகும். கரகாட்டம், ஒயிலாட்டம் போன்றவை கதை தழுவாத, உடல் அசைவுகளையும் தாளத்தையும் மட்டுமே முதன்மையாகக் கொண்ட கலைகளாகும். இத்தகைய கலைகளின் கூறுகளே சிலப்பதிகாரத்தின் ஆடல் மரபுகளில் செம்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

5. சிலப்பதிகாரத்தில் கலை நுணுக்கங்கள்: அரங்கேற்று காதை ஆய்வு

சிலப்பதிகாரத்தின் 'அரங்கேற்று காதை' என்பது தமிழரின் கலை வரலாற்றில் ஒரு மிக முக்கியமான பகுதியாகும். இதில் மாதவி என்னும் ஆடல் கணிகை, தனது பன்னிரண்டாம் வயதில் சோழ மன்னன் முன்னிலையில் நிகழ்த்திய ஆடல் அரங்கேற்றம் பற்றிய நுணுக்கமான தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மாதவி ஒரு பிறவி கலைஞர் மட்டுமல்ல, அவள் முறையான பயிற்சியின் மூலம் கலையைச் செதுக்கியவள். அவளது பயிற்சி ஐந்து வயதிலேயே தொடங்கி, ஏழு ஆண்டுகள் நீடித்தது. அரங்கேற்றத்தின் போது அவள் ஆடல் ஆசிரியர் (Natyacharya), இசை ஆசிரியர் (Sangitacharya), தாள ஆசிரியர் (Tannumai Asiriyan) மற்றும் குழல், யாழ் வாசிப்பவர்கள் என ஒரு பெரும் கலைக் குழுவுடன் மேடையேறினாள். இது அக்காலத்திய கூட்டுக்கலை (Collaborative Art) வடிவத்தின் சிறப்பைக் காட்டுகிறது. மாதவி ஆடல், பாடல், அழகு ஆகிய மூன்றிலும் சிறந்தவளாகத் திகழ்ந்தாள்.

6. ஆடல் அரங்கின் கட்டிடக்கலையும் அமைப்பும்

அக்காலத்திய ஆடல் அரங்கம் (Performance Stage) எவ்வாறு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இளங்கோவடிகள் மிகத் தெளிவான மற்றும் துல்லியமான அளவீடுகளை வழங்கியுள்ளார். இது அக்காலத் தமிழர்களின் கட்டிடக்கலை மற்றும் ஒலியியல் (Acoustics) அறிவைப்

புலப்படுத்துகிறது. அரங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட புனிதமான இடத்தில், நல்ல நேரத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது விதியாகும்.

அரங்க உறுப்பு	**சிலப்பதிகாரம் கூறும் அளவீடு / விளக்கம்**
அரங்கத்தின் அகலம்	ஏழு கோல் (Ezhu Kol Akal)
அரங்கத்தின் நீளம்	எட்டு கோல் (En Kol Neel)
அரங்கத்தின் உயரம்	ஒரு கோல் (Oru Kol Uyar)
உத்தரப் பலகைக்கும் மேடைக்கும் இடைவெளி	நான்கு கோல் (Naar Kol)
திரைகள் (எழினி)	ஒரு முக எழினி, பொரு முக எழினி, கரந்து வரல் எழினி

அரங்கத்தின் மேற்கூரை அழகிய ஓவியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. நிழல் விழாத வகையில் பெரும் எண்ணெய் விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன. இந்தத் தொழில்நுட்பம் பார்வையாளர்கள் கலைஞரின் முகபாவனைகளைத் தெளிவாகக் காண்பதற்கு உதவியாக இருந்தது.

7. தலைக்கோல்: புனிதத்தின் அடையாளம்

அரங்கேற்றத்தின் போது 'தலைக்கோல்' (Talaikkol) எனப்படும் புனிதக் கோல் மேடையில் வைக்கப்படுவது இன்றியமையாத மரபாகும். இக்கோல் பொதுவாகப் போரில் வெற்றி பெற்ற ஒரு மன்னனிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட வெண்கொற்றக் குடையின் காம்பினால் செய்யப்படும். இது இந்திரனின் மகன் 'சயந்தன்' ஆகக் கருதப்பட்டு வழிபடப்பட்டது.

தலைக்கோல் நவரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, புண்ணிய நதிகளிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட நீரால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பட்டு, ஊர்வலமாக மேடைக்குக் கொண்டு வரப்படும். இது கலையின் புனிதத்தையும், கலைஞர்களுக்குச் சமூகம் அளித்த மிக உயரிய மதிப்பையும் காட்டுகிறது. தலைக்கோல் மேடை ஏறிய பின்னரே அரங்கேற்றம் தொடங்கும்.

8. மாதவியின் பதினோராடல்: ஒரு தத்துவப் பின்புலம்

மாதவி தனது அரங்கேற்றத்தின் போது ஆடிய பதினோரு வகை ஆடல்கள் 'பதினோராடல்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட தெய்வத்தின் வெற்றியையோ அல்லது ஒரு புராண நிகழ்வையையோ அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இந்த ஆடல்கள் தமிழரின் ஆடல் இலக்கணமான 'நாட்டிய மரபு' என்பதன் கீழ் வருகின்றன.

இளங்கோவடிகள் இந்த ஆடல்களை நின்றாடும் கூத்துகள் (6 வகைகள்) மற்றும் வீழ்ந்தாடும் கூத்துகள் (5 வகைகள்) என இரண்டு முக்கியப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறார். இது ஆடலின் நுணுக்கத்தையும் உடல் இயக்கத்தையும் (Body Mechanics) வகைப்படுத்தும் முறையாகும்.

8.1 நின்றாடும் கூத்துகள் (Standing Dances)

இவ்வகை ஆடல்கள் நின்ற நிலையிலேயே உடல் அசைவுகளையும், கால்களின் தாள கதிகளையும் முதன்மையாகக் கொண்டு ஆடப்படுபவை.

1. **கொடுகொட்டி**: சிவபெருமான் திரிபுரங்களை எரித்த வெற்றியின் களிப்பில் ஆடிய ஆடல். உமையவள் ஒருபுறம் தாளம் இசைக்க, சிவன் கைகொட்டி ஆடியதால் இது கொடுகொட்டி எனப்பட்டது. மாதவி இதனை ஆடும் போது ஒரு பாதி சிவனாகவும், மறு பாதி உமையாகவும் வேடம் பூண்டு ஆடியது அவளது ஆடல் திறமைக்குச் சான்றாகும்.
2. **பாண்டரங்கம்**: முப்புரங்களை எரித்த பின்னர், சிவன் தனது உடலில் வெண்ணீறு அணிந்து, நான்முகன் (பிரம்மா) காணும்படி ஆடிய ஆடல் இது. இது வெற்றிக் களிப்பையும் அதே சமயம் அமைதியையும் வெளிப்படுத்தும் ஆடல்.
3. **அல்லியம்**: கண்ணன், தனது மாமனான கஞ்சன் அனுப்பிய வஞ்சனை யானையான குவலயாபீடத்தின் கொம்புகளை ஒடித்து ஆடிய ஆடல். இது வீரச்சுவை (Veeram) மிகுந்த ஆடலாகும்.
4. **மல்லாடல்**: திருமால் மல்லன் வடிவம் கொண்டு வாணன் எனும் அசுரனுடன் மற்போர் புரிந்து அவனை வென்ற பொழுது ஆடிய ஆடல். இது உடல் வலிமையையும் மற்போர் நுட்பங்களையும் கொண்டது.
5. **துடிக்கூத்து**: முருகன், கடலின் நடுவே சூரபத்மன் மாமரமாக நின்ற போது, அவனை அழித்து வெற்றிக் களிப்பால் துடி எனப்படும் பறை முழக்கியவாறு ஆடிய ஆடல்.
6. **குடைக்கூத்து**: அசுரர்களை வென்ற முருகன், வானவர் படையைக் காக்கத் தனது குடையைச் சாய்த்து ஆடிய ஆடல்.

8.2 வீழ்ந்தாடும் கூத்துகள் (Floor/Fallen Dances)

இவை உடல் தரையில் படும்படியாகவோ அல்லது அமர்ந்த நிலையிலோ ஆடும் தன்மையைக் கொண்டவை.

7. **குடக்கூத்து**: கண்ணன் (மாயோன்) வாணனுடைய நகர வீதியில் குடங்களை அடுக்கி வைத்து அதன் மேல் நின்று ஆடிய ஆடல். இது ஒரு வினோதக் கூத்தாகக் கருதப்படுகிறது.
8. **பேடிக்கூத்து**: காமன் (மன்மதன்), தனது மகன் அநிருத்தனை மீட்க வேண்டி, ஆணுருவம் மறைத்துப் பேடி (அலவடிவம்) கொண்டு ஆடிய ஆடல்.
9. **மரக்கால்**: கொற்றவை (துர்க்கை), அசுரர்கள் பாம்பு மற்றும் தேள் வடிவில் வந்து தாக்கிய போது, மரத்தாலான கால்களைக் கட்டிக்கொண்டு அவர்களை மிதித்து அழித்த ஆடல்.
10. **பாவைக் கூத்து**: திருமகள் (இலட்சுமி), அசுரர்களை மயக்கிக் கொல்லிப்பாவை வடிவம் கொண்டு ஆடிய ஆடல்.

https://doi.org/10.63300/tm09012026

11. **கடையம்**: இந்திராணி (அயிராணி), உழத்தி வேடம் பூண்டு வயலில் ஆடிய ஆடல். இது மருத நிலத்தின் வேளாண்மைச் சிறப்பைக் குறிக்கும்.

ஆடலின் பெயர்	**ஆடிய தெய்வம்**	**நிலம் / உணர்ச்சி**
கொடுகொட்டி	சிவன்	வெற்றி
பாண்டரங்கம்	சிவன்	ஞானம்
அல்லியம்	கண்ணன்	வீரம்
மற்போர் (மல்லாடல்)	திருமால்	வலிமை
துடிக்கூத்து	முருகன்	ஆவேசம்
குடைக்கூத்து	முருகன்	பாதுகாப்பு
குடக்கூத்து	கண்ணன்	வினோதம்
பேடிக்கூத்து	காமன்	அன்பு / மயக்கம்
மரக்கால்	கொற்றவை	அழித்தல்
பாவைக்கூத்து	திருமகள்	எழில்
கடையம்	இந்திராணி	உழவு / செழுமை

9. தமிழரின் இசை மரபும் இன்னியக் கருவிகளும்

சிலப்பதிகாரம் என்பது ஆடலை மட்டும் பேசுவதல்ல, அது தமிழர்களின் செழுமையான இசை இலக்கணத்தையும் விரிவாகப் பேசுகிறது. இசைக்கலையும் ஆடற்கலையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன என்பதனைப் 'பரிபாடல்' போன்ற சங்க இலக்கியங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இசைக்கலையில் தேர்ச்சி பெற்ற தமிழர் வாழ்க்கையில் பண்களும் (Ragas), தாளங்களும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தன.

அரங்கேற்றத்தின் போது பயன்படுத்தப்பட்ட முக்கிய இசைக்கருவிகள்:

- **யாழ்**: 14 நரம்புகளைக் கொண்ட லூட் (Lute) வகை கருவி. இது அக்காலத்தின் முதன்மை இசைக்கருவியாகும்.
- **குழல்**: புல்லாங்குழல். யாழுடன் இணைந்து மெல்லிசையை வழங்கியது.
- **தண்ணுமை**: மத்தளம் போன்ற தோல் கருவி. தாள கதிகளை வழங்கியது.
- **இடக்கை (எடக்கை)**: ஒரு சிறு தோல் கருவி.

இவை அனைத்தும் இணைந்து முழங்கும் போது அது 'அந்தரக் கொட்டு' என்று அழைக்கப்பட்டது. இசை ஆசிரியரான 'இசை ஆசியன்' இக்கருவிகள் அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து ஒலிக்கிறதா

என்பதைக் கண்காணிப்பார். 'பரிபாடல்' குறிப்பிடும் "புரியுறு நரம்பு மியலும் புணர்ந்து" என்ற அடிகள் இசைக்கலையின் பழமையைப் புலப்படுத்துகின்றன.

10. சமூகப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் கலைஞர்கள்

சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் கலைஞர்கள் சமூகத்தில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தனர். மாதவி போன்ற கணிகையர் (Ganikas), ஆடற் கலைக்காகவே தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் 'வானவ மகள்' என்று புகழப்பட்டனர். காப்பியத்தின் படி, பெண் கலைஞர்கள் கணிகையர், குத்திகள், ஆடல் சிலதியர் என மூவகையாக வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

அரங்கேற்றம் என்பது ஒரு கலைஞரின் தொழில்முறைப் பயிற்சியின் நிறைவாகவும், சமூக அங்கீகாரமாகவும் கருதப்பட்டது. பண்டைக் காலத்தில் இது கோவில்களுடனும், அரசவைகளுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தது. பிற்காலத்தில் இது 'தேவதாசி' மரபாகப் பரிணமித்தது. இன்றைய சூழலில் அரங்கேற்றம் என்பது ஒரு கலாச்சார மைல்கல்லாக, இந்திய மதிப்பீடுகளைப் பாதுகாக்கும் ஒரு நிகழ்வாக உருமாறியுள்ளது.

11. நாட்டுப்புறக் கலைகளும் செவ்வியல் கலைகளும்: ஒரு ஒப்பீடு

சிலப்பதிகாரத்தில் நாம் காணும் கலைகள் ஒருபுறம் மிக நுணுக்கமான இலக்கண விதிகளுக்கு உட்பட்ட செவ்வியல் தன்மையைக் கொண்டிருந்தாலும், அவற்றின் வேர்கள் நாட்டுப்புற மண்ணிலேயே இருந்தன. இளங்கோவடிகள் 'ஆய்ச்சியர் குரவை', 'குன்றக்குரவை', 'வேட்டுவ வரி' ஆகியவற்றின் மூலம் மலைவாழ் மக்கள் மற்றும் ஆயர் குல மக்களின் நாட்டுப்புறக் கலைகளையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

செவ்வியல் கலைகள் என்பது நகரங்கள் மற்றும் அரசவைகளில் நிகழ்த்தப்பட்டன. இதற்கு மாதவியின் அரங்கேற்றமே சாட்சி. அதே சமயம், நாட்டுப்புறக் கலைகள் பொதுமக்களின் வாழ்வோடும், இயற்கைச் சூழலோடும் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்படும் 'வினோதக் கூத்து' என்பது பொதுமக்களின் பொழுதுபோக்கிற்காக ஆடப்பட்டதைக் குறிக்கும். இன்று நாம் காணும் தெருக்கூத்து, கரகாட்டம், ஒயிலாட்டம் போன்ற கலைகளின் தொடர்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரத்தின் இக்கூத்து வடிவங்களில் காண முடிகிறது.

12. கலைகளின் இன்றைய நிலை: அழிவும் பாதுகாப்பும்

தமிழர் வாழ்வின் அங்கமாகத் திகழ்ந்த இக்கலைகள் இன்று பல்வேறு சவால்களைச் சந்தித்து வருகின்றன. நவீன அறிவியல் வளர்ச்சி, நாகரிக மாற்றம் மற்றும் இன்றைய தலைமுறையினரின் போதிய ஆர்வமின்மை காரணமாகப் பல அரிய நாட்டுப்புறக் கலைகள் அழிந்து வருகின்றன. இன்றைய கல்வி பயின்ற சமுதாயமும், தமிழக அரசும் இக்கலைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும்.

அறிஞர்களின் கூற்றுப்படி, கலைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்:

1. **ஆவணப்படுத்துதல்**: சிலப்பதிகாரம் கூறும் கலை நுணுக்கங்களை நவீனத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி டிஜிட்டல் முறையில் ஆவணப்படுத்த வேண்டும்.
2. **பயிற்சி மையங்கள்**: பாரம்பரியக் கலைகளைக் கற்பிக்க முறையான பயிற்சி மையங்களை அரசு உருவாக்க வேண்டும்.
3. **கல்வி முறை**: பள்ளி மற்றும் கல்லூரிப் பாடத்திட்டங்களில் நாட்டுப்புறக் கலைகளை ஒரு பாடமாக அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.
4. **கலைஞர்களுக்கு ஆதரவு**: வறுமையில் வாடும் நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களுக்கு முறையான நிதியுதவி மற்றும் மேடை வாய்ப்புகளை வழங்க வேண்டும்.

இக்கலைகளைப் பாதுகாக்காவிட்டால், எதிர்காலத்தில் நாட்டுப்புறக் கலையே இல்லை என்ற நிலை உருவாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

13. முடிவுரை

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் கலைகள் வெறும் ஆடல், பாடல்களாக மட்டும் அன்றி, தமிழரின் அறம், வீரம், காதல் மற்றும் தத்துவ விழுமியங்களின் வெளிப்பாடாகத் திகழ்கின்றன. மாதவியின் பதினோராடல் என்பது ஒரு கலைஞரின் தனிப்பட்ட திறமையை மட்டும் காட்டுவதல்ல, அது அண்டத்தின் இயக்கத்தையும், இறைவனின் திருவிளையாடல்களையும் தத்ரூபமாகப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு குறியீடாகும்.

சங்க இலக்கியங்கள் தொடங்கி ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் வரை கலைகள் ஒரு தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளன. தொன்மைக் கலையிலிருந்து தொடங்கி நாட்டுப்புறக் கலையாக விரிந்து, பின் இலக்கணச் செழுமையுடன் செம்மைக் கலையாக மலர்ந்த வரலாற்றினைச் சிலப்பதிகாரம் நமக்கு வழங்குகிறது. இத்தகைய மகத்தான கலை மரபுகளைப் பாதுகாப்பதும், அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்துவதும் ஒவ்வொரு தமிழரின் வரலாற்றுப் பொறுப்பாகும். கலைகள் வாழும் போதுதான் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடும், அதன் வரலாற்று அடையாளமும் உயிர்ப்புடன் இருக்கும். இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம் இக்கலைகளின் காவலனாக இன்றும் நம்மிடையே நின்று பேசுகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. டாக்டர் சு சக்திவேல்- நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு பதினொன்றாம் பதிப்பு, பிப்ரவரி 2011, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31 சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை சென்னை- 600108.
2. முனைவர் தமிழண்ணல் - சங்க இலக்கியம் மூலமும் உரையும் -மூன்றாம் பதிப்பு டிசம்பர் 2022, வர்த்தமான் பதிப்பகம், 21 ராமகிருஷ்ணா தெரு, தியாகராயர் நகர், சென்னை- 17.

3. டாக்டர். த .ரெஜித்குமார் - நாட்டுப்புற இயல் ,முதல் பதிப்பு, அக்டோபர் 2017, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்.,41-பி சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர் ,சென்னை-600 098.
4. கலைமாமணி முனைவர். மா. சுப. சரளா - தமிழ் இலக்கியத்தில் நாட்டிய வரலாறு ,முதல் பதிப்பு 1999, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், பல்கலைப் பேரூர், திருச்சிராப்பள்ளி-620 024.
5. முனைவர். சே. கோவிந்தன்- சிலம்பின் காலம், முதல் பதிப்பு 2010, அருள் பதிப்பகம், 66 பெரியார் தெரு, எம்.ஜி.ஆர்., நகர், சென்னை-600 078.
6. முனைவர் த. கனக சபை - நாட்டுப்புற ஆட்டக் கலைகள் அன்றும் இன்றும், முதற்பதிப்பு மார்ச் -2009, நிகழ்கலைத்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், பல்கலை பேரூர், திருச்சிராப்பள்ளி- 620 024.
7. முனைவர் ஆறு. ராமநாதன்- தமிழர் கலை இலக்கிய மரபுகள் , இரண்டாம் பதிப்பு, டிசம்பர் 2018, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 53 புதுத்தெரு, சிதம்பரம் -608 001.

References:

1. **Govindan, S.** *Silambin Kaalam* (*The Age of Silappathikaram*). 1st ed., Arul Pathippagam, 2010.
2. **Kanagasabai, T.** *Naattuppura Aatta Kalaigal Andrum Indrum* (*Folk Dance Arts: Then and Now*). 1st ed., Department of Performing Arts, Bharathidasan University, 2009.
3. **Ramanathan, Aru.** *Thamizhar Kalai Ilakkiya Marabugal* (*Art and Literary Traditions of Tamils*). 2nd ed., Meiyappan Pathippagam, 2018.
4. **Rejithkumar, T.** *Naattuppura Iyal* (*Folklore*). 1st ed., New Century Book House, 2017.
5. **Sakthivel, S.** *Naattuppura Iyal Aaivu* (*Folklore Research*). 11th ed., Manivasagar Pathippagam, 2011.
6. **Sarala, Ma. Su.** *Tamil Ilakkiyathil Naattiya Varalaru* (*The History of Dance in Tamil Literature*). 1st ed., Bharathidasan University, 1999.
7. **Thamizhannal.** *Sanga Ilakkiyam Moolamum Urayum* (*Sangam Literature: Source and Commentary*). 3rd ed., Vardhaman Pathippagam, 2022.